

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT AF 4. EUROPAUDVALGSMØDE

- Dato:** Fredag den 24. oktober 2014
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133
- Til stede:** Eva Kjer Hansen (V), formand, Morten Bødskov (S), næstformand, Ida Auken (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Per Clausen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF) og Mette Bock (LA).
- Desuden deltog:** Klima-, energi- og bygningsminister Rasmus Helveg Petersen og miljøminister Kirsten Brosbøl.

FO 1. Rådsmøde nr. 3342 (miljø) den 28. oktober 2014

Klima-, energi- og bygningsministeren ville forelægge punktet om forberedelserne til FN's klimakonference COP20 i Lima til orientering. Han ville også kort orientere om sagen om det europæiske semester og review af 2020-strategien, som ellers ville blive forelagt af miljøministeren. Han henviste til det fremsendte samlenotat.

Miljøministeren henviste til samlenotatet, som blev sendt til udvalget den 16. oktober. Der var to miljøpunkter på rådsmødet: for det første vedtagelse af rådskonklusioner om integration af miljødimensionen i semestret og i EU's 2020 strategi, som ville blive forelagt til orientering; for det andet en orienterende drøftelse af Kommissionens nye affaldspakke, der også ville blive forelagt til orientering. Derudover ville hun forelægge Kommissionens forslag til ændring af emballagedirektivet for at mindske forbruget af letvægtsbæreposer med henblik på et tidligt forhandlingsoplæg.

1. Forberedelse af FN's klimakonference COP20/CMP10, Lima, Peru, 1. -12. december 2014

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 3342 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 139, COP 19 behandlet i EEU 11/10-13)

Klima-, energi- og bygningsministeren: På miljørådsmødet den 28. oktober vil Rådet vedtage rådskonklusioner om COP20, der afholdes i Lima den 1.-12. december. Jeg forelægger sagen til orientering. Rådskonklusionerne udgør EU's forhandlingsmandat og fast-

lægger EU's overordnede forhandlingsposition. Fra dansk side forventer vi ikke større uenighed om vedtagelse af rådskonklusionerne.

Regeringen lægger generelt vægt på, at en samlet aftalepakke i Lima bliver ambitiøs, balanceret og skaber fremdrift i forhandlingerne. Det gælder for det første forhandlingerne om en global juridisk bindende klimaaf tale for alle parter til vedtagelse på COP21 i 2015 samt ikrafttrædelse i 2020 og for det andet indsatsen for at øge den globale reduktionssindsats før 2020. Vi vil altså både have en god aftale i 2015 til ikrafttrædelse i 2020 og en indsats før 2020.

Regeringen har herudover særligt haft fokus på, at EU i miljøråds konklusionerne kan sende et signal om klimafinansiering. Klimafinansiering er afgørende for en øget global reduktionsindsats og vil være centralt både på COP20 og frem mod COP21 i Paris næste år. Regeringen har derfor arbejdet for, at EU i miljøråds konklusionerne kan sende et signal om fortsat tilslutning til ilandenes mål om at mobilisere klimafinansiering til ulandene på 100 mia. USD om året.

Regeringen agter at støtte udkastet til rådskonklusionerne.

Per Clausen bemærkede, at man ikke forventer, at de kommende bidrag kommer til at leve op til 2-gradersmålsætningen, og at det af samme grund er vigtigt, at man kan opjustere ambitionsniveauet efter aftalens ikrafttrædelse. Hvad kan henholdsvis Danmark og EU gøre for, at det sker? Den aftale, der dagen forinden var blevet indgået i EU, afspejlede nødvendigheden af, at man kan gøre mere.

Klima-, energi- og bygningsministeren svarede, at den aftale, man indgår i Paris, formentlig ikke vil være omfattende nok til at holde den globale temperaturstigning under to grader, og derfor vil man gerne have, den bliver fleksibel, så man ikke bliver bundet til at begrænse sig til en utilstrækkelig indsats, men kan højne ambitionsniveauet løbende. Danmark har en 2050-strategi og en målsætning om 40 pct. allerede i 2020, hvor EU nu har en 40-procentsmålsætning i 2030. Man har altså ikke lagt alle æg i en kurv. Man kan arbejde videre med det på forskellige niveauer, og regeringen har tænkt sig at blive ved med at gå forrest.

Per Clausen var glad for, at regeringen ser de internationale udfordringer som en grund til at lade Danmark gå foran frem for at svigte, bare fordi de andre gør det. Danmark måtte ved siden af EU- og FN-sporene samarbejde med lande og regioner på et andet økonomisk udviklingsstrin, eksempelvis om vedvarende energi, CO₂-reduktioner osv. Danmark kan på den måde vise, at man kan gøre noget, uanset hvilket økonomisk udviklingsstrin man er på. Nogle lande føler, at den vestlige verden forsøger at begrænse deres udviklingsmuligheder med henvisning til klimaet. Man må derfor demonstrere udviklingsmulighederne.

Klima-, energi- og bygningsministeren var enig. Han nævnte, at Danmark ud over FN-sporet bl.a. har et bilateralt samarbejde med Sydafrika. Her har man været med til at lave

4. Europaudvalgsmøde 24/10 2014

et vindatlas over landet, så det ellers kuldominerede land kan se, at det kan svare sig for dem at opstille vindmøller. Han nævnte også Den Grønne Klimafond, som Danmark har forpligtet sig til at lægge 400 mio. kr. i.

2. Rådskonklusioner om integration af miljø i EU's semester og 2020-strategi

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2014) 0130, KOM (2014) 0398

Rådsmøde 3342 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Punktet om Europa 2020-strategien fremlægges af miljøministeren, men jeg skal for en god ordens skyld nævne, at regeringen er tilfreds med, at inklusionen af EU's 20-20-20 klima- og energimål i det europæiske semester skaber øget fokus på opfyldelsen af målene – ikke mindst på det ikkebindende mål for energieffektivitet, der ikke som CO₂- og VE-målene er omsat til nationale mål. Den forestående forgrønning af strategien kan understøtte klima- og energidagsordenen yderligere eksempelvis ved et øget fokus på udfasning af u hensigtsmæssige fossile subsidier.

Miljøministeren: Punktet vil blive forelagt til orientering, og jeg henviser til omtalen i samlenotatet. På Rådsmødet skal vi vedtage rådskonklusioner, der fastlægger Miljørådets indspil til den igangværende midtvejsevaluering af Europa 2020-strategien. Evalueringen forventes afsluttet i løbet af 2015.

Europas 2020-strategi er EU's 10-årige vækststrategi og blev vedtaget på Det Europæiske Råd i juni 2010. Strategien afløste Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. En af prioriteterne i strategien er, at EU skal fremme bæredygtig vækst, herunder fremme en ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi. Den grønne dimension i strategien er dækket af mål på klimaområdet og et flagskibsinitiativ for ressourceeffektivitet. I forbindelse med midtvejsevalueringen af 2020-strategien gennemfører formandskabet drøftelser i alle rådsformationer med henblik på at levere input til evalueringen.

Rådskonklusionerne handler basalt set om, hvilken vægt miljøområdet skal have i EU's overordnede vækststrategi fra 2015 til 2020. Rådskonklusionerne understreger, at bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og ressourceeffektivitet er en central del af bæredygtig udvikling, hvilket også skal være et centralt element i FN's kommende globale bæredygtighedsmål – de såkaldte SDG'er. Det understreges samtidig, at bæredygtig brug af naturressourcer er afgørende for, at EU's langsigtede vækst og beskæftigelse bliver bæredygtig. Rådskonklusionerne henviser til visionerne og målene i det syvende miljøhandlingsprogram og gentager støtten til en række anbefalinger for at fremme grøn vækst og ressourceeffektivitet. Konklusionerne anbefaler også, at man i 2020-strategien inkluderer en ikkebindende europæisk målsætning for ressourceeffektivitet, uden at der tages stilling til, hvad det konkrete mål kunne være. Konklusionerne peger også på, at det europæiske semester skal inddrage bæredygtige vækstfremmende tiltag og jobskabende initiativer relateret til naturressourcer og klima, og at Miljørådet skal inddrages i arbejdet med det europæiske semester, hvor det er relevant. Endelig anbefaler konklusionerne, at Kommissionen opprioriterer arbejdet med grønne nationalregnskaber og indikatorer for at opgøre af værdien af naturkapitalen til brug for politiske beslutninger.

Regeringen finder generelt, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede. Regeringen ønsker derfor som udgangspunkt ikke, at der ændres på det eksisterende fokus i Europa 2020-strategien og det europæiske semester. Regeringen støtter et øget fokus på, hvordan man konkret kan styrke EU's vækstpotentiale. Regeringen arbejder i øjeblikket på konsekvensvurderinger af Kommissionens scenarier for ressourceeffektivitet, som blev præsenteret i forbindelse med meddelelsen om cirkulær økonomi. Regeringens holdning til et ressourceeffektivitetsmål er således at afvente resultatet af disse konsekvensvurderinger. Generelt vurderer regeringen, at linjen i rådskonklusionerne understøtter linjen i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa. Med disse bemærkninger kan regeringen acceptere rådskonklusionerne.

Pia Adelsteen spurgte, om de gamle mål var nået. Hvis ikke, syntes hun, det var dumt at sætte nye mål.

Per Clausen spurgte, hvad det konkret betød, at sigtet er at afkoble den økonomiske vækst fra brugen af ressourcer, dvs. at skabe mere økonomisk værdi ud af naturressourcerne. Skal ressourceforbruget i EU reduceres, bevares på det nuværende niveau eller bare stige mindre end den økonomiske vækst? Forudsætningen for, at man kan vurdere resultaterne, er, at det er klart, hvad man har tænkt sig. Det var uklart, hvad den ikkebindende og retningsgivende ressourceeffektivitetsmålsætning indebar. Ville den få betydning, eller var det bare hensigtserklæringer? Det virkede mest som det sidste.

Mette Bock spurgte, om det, der var sket aftenen før, havde indflydelse på resultatet.

Jakob Ellemann-Jensen tilsluttede sig Mette Bocks spørgsmål. Han syntes, det var noget luftigt med de ikkebindende målsætninger, uklarheden om, hvordan ressourceproduktiviteten opgøres, osv. Ville man komme det nærmere på mødet?

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen, at Danmark var nået langt med de gældende målsætninger, f.eks. var målsætningen for genanvendelse af kommunalt affald på 50 pct., og her var Danmark oppe på 45 pct. Definitionen på kommunalt affald var dog lidt usikker. Danmark skal stadig gøre en væsentlig indsats for at nå op på det kommende mål på 70 pct. Man var ved at lave en oversigt over, hvor langt man er nået med opfyldelsen af gældende og kommende målsætninger.

Ministeren svarede Per Clausen, at der ikke var konkrete forslag på bordet, fordi der lægges op til ikkebindende og retningsgivende mål, men regeringen ville opfordre til at fremlægge et konkret forslag. De scenarier, der var stillet op i meddelelsen om cirkulær økonomi, forsøger man at få et overblik over, men hvis man rigtig skal vurdere konsekvenserne, må Kommissionen fremlægge et konkret forslag. Der var lagt op til en diskussion om, hvorvidt der overhovedet skal være retningsgivende mål.

Ministeren svarede Mette Bock og Jakob Ellemann-Jensen, at det, der var sket aftenen før, overordnet set var en styrkelse af den grønne dimension. Det kunne man glæde sig

4. Europaudvalgsmøde 24/10 2014

over. Hun svarede også Jakob Ellemann-Jensen, at man netop skulle drøfte, om man skal have retningsgivende mål.

Per Clausen syntes, det var trist, at flagskibsinitiativet, Ressourceeffektivt Europa, fik så usikker en behandling. Dagen før havde man også set, at det blev meget tyndt, når man kom til energieffektivitet. Det var beklageligt, men ikke nødvendigvis overraskende.

Miljøministeren ville på mødet opfordre Kommissionen til at gennemføre og implementere handlingsplanen, flagskibet og det syvende miljøhandlingsprogram. Mere luftigt var det ikke. Det, der lå i rådskonklusionerne, peger i den rigtige retning, hvis man gerne vil styrke semestrets grønne profil. Derfor kunne regeringen også acceptere dem.

3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, 94/62/EF om emballage og emballageaffald, 1999/31/EF om deponering af affald, 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører og 2012/19/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

– *Orienterende debat*

KOM (2014) 0397

Rådsmøde 3342 – bilag 2 (samlenotat side 10)

KOM (2014) 0397 – bilag 4 (udtalelse fra Europaudvalget og Miljøudvalget)

EU-note (13) – E 35 (note om nyt forslag til ændring af seks affaldsdirektiver)

Miljøministeren: Det italienske formandskab har besluttet, at vi på rådsmødet skal have en første orienterende drøftelse af Kommissionens nye forslag om ændring af i alt seks affaldsdirektiver – den såkaldte affaldspakke. Der er tale om et meget omfattende forslag. Det centrale sigte er at skærpe de bindende målsætninger for genanvendelse af husholdningsaffald og husholdningslignende affald fra virksomheder og institutioner samt af emballageaffald. Forslaget er et vigtigt element i Kommissionens ønske om at styrke en cirkulær økonomi i Europa. I et globalt perspektiv, hvor presset på jordens ressourcer konstant forøges, skal øget genanvendelse lette de europæiske virksomheders adgang til nødvendige råvarer og samtidig bidrage med tusindvis af arbejdspladser inden for genanvendelsesindustrien. Kommissionen foreslår samtidigt en skærpelse af målsætningerne i deponeringsdirektivet således, at det fra 2025 ikke bliver tilladt at deponere genanvendelsesegnet affald, og således at der fra dette tidspunkt højst må deponeres en affaldsmængde, der svarer til 25 pct. af husholdningsaffaldet på almindelige lossepladser for ikkefarligt affald. For at nå disse mål foreslår Kommissionen desuden, at det gøres obligatorisk at lave separat indsamling af det grønne organiske affald. Derudover foreslår Kommissionen et forbedret system til løbende at kunne vurdere og bistå medlemslandene med at overholde de opstillede målsætninger. Endeligt foreslås der også en række administrative forenklinger af den eksisterende affaldslovgivning.

Overordnet flugter Kommissionens ambitioner godt med regeringens linje i ressourcestrategien "Danmark uden Affald" fra oktober 2013, særlig når det handler om at øge genanvendelsen af husholdningsaffaldet og mindske den del af affaldet, der forbrændes, fremme den separate indsamling af det organiske affald og sikre en højere kvalitet i genanvendelsen. Jeg vil gerne understrege, at der er tale om et meget ambitiøst forslag. At skulle genanvende 70 pct. af husholdningsaffaldet og 80 pct. af emballageaffaldet i 2030 er endog meget ambitiøst og vil kræve væsentlige nationale indsatser. For den relativt store gruppe af EU-lande, der i dag deponerer størsteparten af deres husholdningsaffald, vil det også være en voldsom opgave, hvis deponering af denne type affald skal bringes næsten til ophør i 2025.

Når vi skal have vores første drøftelse af forslaget på rådsmødet, vil jeg rose Kommissionen for at have fremlagt et modigt forslag med ambitiøse politiske mål, der har samme retning som de mål, vi forfølger i dansk affaldspolitik. Vi er stadig meget tidligt i processen

for behandlingen af forslaget, og regeringen har derfor endnu ikke fastlagt sin holdning til de konkrete målsætninger i forslaget. Før vi kan det, skal vi have foretaget en grundig vurdering af forslagernes konsekvenser. Derfor kan jeg på Rådsmødet naturligvis ikke sige noget om de konkrete målsætninger i forslaget, og det forventer jeg heller ikke mine kolleger fra de andre medlemslande kan. Det er endnu for tidligt til en sådan diskussion, så der bliver alene tale om en første udveksling af overordnede politiske synspunkter, og det er min vurdering, at der forestår et langt forhandlingsforløb både i Rådet og Europa-Parlamentet, før en enighed om dette forslag kommer i hus.

Pia Adelsteen var klar over, at det var en orienterende drøftelse, men det var alligevel ret omfattende. Samlenotatet siger, at revisionen af affaldslovgivningen vil berøre en række nationale regler. Kunne man få en liste over, hvilke nationale regler der vil blive påvirket?

Jakob Ellemann-Jensen syntes ministeren antydende, at man måske er lige lovlig ambitiøs. Risikerer man med det høje ambitionsniveau, at man ikke når frem til noget, fordi for mange vil stille sig på bagbenene?

Miljøministeren henviste Pia Adelsteen til samlenotatet side 13, hvor de regler, der ville blive omfattet af revisionen, stod beskrevet. Hvis der var behov for yderligere svar, kunne hun vende tilbage med et skriftligt spørgsmål. Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at det var vigtigt, at Danmark kvitterer for Kommissionens høje ambitionsniveau og på den måde er med til at drive udviklingen fremad, men at forventningerne til, hvad landene kan nå, også skulle være realistiske. Hun forventede som sagt ikke en drøftelse af de konkrete mål, for de andre lande var nok også ved at vurdere konsekvenserne.

Pia Adelsteen kunne læse, at affaldsdirektivet ville medføre nogle ændringer i miljøbeskyttelsesloven. Hun ville gerne vide, hvad der præcis skulle ændres, hvis ministeren vidste det.

Miljøministeren sagde, at det kom an på det endelige forhandlingsresultat. Regeringen var i gang med at vurdere konsekvenserne af de målsætninger, der lægges op til. Det var for tidligt at sige noget konkret.

FO 4. Kommissionens forslag til ændring af emballagedirektivet 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsbæreposer

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0761

Rådsmøde 3342 – bilag 2 (samlenotat side 22)

Miljøministeren: Forslaget behandles ikke på rådsmødet, men forelægges til et tidligt forhandlingsoplæg, idet det italienske formandskab har anmodet om mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet om en tidlig andenbehandlingsaftale. Jeg henviser i øvrigt til omtalen af forslaget i samlenotatet.

Kommissionens forslag har til formål at mindske forbruget af letvægtsbæreposer i EU. Plasticposer udgør en meget væsentlig kilde til forurening af havmiljøet. Derfor er det helt centralt, at vi på EU-niveau sikrer handling på dette område. Kommissionen vurderer, at over 8 milliarder plasticposer årligt falder uden for affaldshåndteringen i EU. Det resulterer i, at store mængder plasticposer hvert år ender i havene, hvor de klumper sig sammen i store affaldsøer til skade for havmiljøet. Kommissionen har analyseret forbruget af plasticposer i medlemslandene og fremhæver Danmark og seks andre medlemslande som gode eksempler på, at man med forskellige initiativer har nedbragt forbruget til under 20 pct. af det gennemsnitlige forbrug i EU.

Forslaget indfører på denne baggrund et krav i emballagedirektivet om, at alle medlemsstater skal træffe foranstaltninger til at reducere forbruget af plasticposer. Medlemsstaterne kan selv vælge de virkemidler, som vurderes at være mest effektive. Der gives mulighed for at anvende afgiftsinstrumenter og andre handelsbegrænsende tiltag, ligesom der åbnes op for, at der kan opstilles nationale reduktionsmål. Medlemsstaterne skal desuden løbende afrapportere om effekten af deres indsats. Europa-Parlamentet har førstebehandlet forslaget og stiller bl.a. et ændringsforslag om, at medlemslandene skal opfylde et reduktionsmål på 50 pct. 3 år efter direktivets ikrafttræden og 80 pct. efter 5 år. Det foreslås, at begge mål opgøres i forhold til EU's gennemsnitlige forbrug i 2010. Parlamentet foreslår ligeledes, at det gøres obligatorisk, at der opkræves betaling for poserne i butikkerne.

Regeringen støtter Kommissionens forslag. Som sagt er Danmark et af de lande, der har inspireret Kommissionen til forslaget. Det er regeringens vurdering, at forslaget ikke vil have nogen konsekvenser for vores hjemlige regulering. Men det vil få en væsentlig positiv miljøeffekt i de mange lande, der endnu ikke har reguleret området, og dermed også en positiv miljøeffekt for Danmark og havene omkring os. I forhold til Europa-Parlamentets forslag er regeringen af den holdning, at fastsættelse af et overordnet EU-reduktionsmål og opstillingen af et fælles udgangspunkt for en sådan målsætning forudsætter tilstedeværelse af det fornødne ensartede datagrundlag om forbruget af plasticposer i de enkelte medlemslande. Et sådant datagrundlag findes ikke endnu, og det giver derfor ikke mening allerede nu at lægge sig fast på en konkret reduktionsmålsætning. Danmark vil i stedet arbejde for, at det fornødne vidensgrundlag etableres og på den

baggrund bede Kommissionen om at evaluere og eventuelt fremsætte forslag om bindende reduktionsmål. Det er den rigtige rækkefølge at gøre tingene i. I forhandlingerne med Europa-Parlamentet lægger regeringen derfor afgørende vægt på, at der ikke på nuværende tidspunkt fastsættes et obligatorisk reduktionsmål som foreslået af Parlamentet. Regeringen vil heller ikke kunne støtte Parlamentets forslag om, at det skal være obligatorisk for butikkerne at opkræve en pris for plastikbæreposer. Regeringen mener helt principielt, at medlemsstaterne skal have metodefrihed, i forhold til hvilke økonomiske styringsinstrumenter de ønsker at anvende.

Jeg vil holde udvalget orienteret om udfaldet af forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Pia Adelsteen syntes, det var godt, at regeringen lagde afgørende vægt på, at der ikke skal være bindende mål, som Europa-Parlamentet foreslår, og på metodefriheden. Men kommer Danmark, som der står i samlenotatet, til at indføre yderligere foranstaltninger? Og får Kommissionen bemyndigelse til at stille flere krav?

Per Clausen forstod på regeringen, at det positive ved forslaget var, at det ingen betydning får i Danmark. Er Danmark virkelig i mål, hvad angår plasticposeforbrugets omfang og genanvendelse af plasticposer? Han var skeptisk over for regeringens afvisning af en række af Europa-Parlamentets forslag, f.eks. at forbrugerne skal have ret til at aflevere plasticposer der, hvor de har fået dem. Og kunne man ikke fastlægge nogle reduktionsmål? På den anden side var han enig med ministeren i, at der skulle være en vis form for metodefrihed i landene. Hans holdning var dermed en anelse modsætningsfyldt, men det måtte man leve med.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget. Det var fornuftigt at lægge vægt på landenes metodefrihed og at anerkende forholdene i havene, her er der brug for en fælles europæisk indsats.

Jakob Ellemann-Jensen så emballagedirektivet som en sag, hvor Frans Timmermans måske kunne se på, om nærhedsprincippet bliver overholdt. Venstre støttede dog regeringens forhandlingsoplæg med det i mente, at Danmark er meget langt foran på området, og at man skal undgå, at alle medlemsstater skal reducere med 50 pct. Det var glædeligt, hvis de andre lande kunne komme op i nærheden af Danmarks begrænsning af brug, udsmidning og henkastning af plasticposer.

Miljøministeren svarede Pia Adelsteen, at hun som sagt ikke forventede, at Danmark skal reducere yderligere. Over for Jakob Ellemann-Jensen gentog hun, at Kommissionen havde taget udgangspunkt i Danmark og seks andre medlemslande, og derfor forventede man ikke yderligere krav til Danmark. Det, man skal, er at indrapportere ligesom de andre lande, så man får et datagrundlag. Her siger Danmark til Kommissionen, at man først da kan vurdere, om der er brug for overordnede reduktionsmål. Det var den rigtige rækkefølge. Per Clausen var i tvivl om, hvorvidt man skulle afvise Europa-Parlamentets forslag, men man havde efter regeringens mening ikke det fornødne datagrundlag for at

4. Europaudvalgsmøde 24/10 2014

lave ambitiøse mål – 60 pct. reduktion efter 3 år, 80 pct. efter 5 år. Regeringen gik som Per Clausen ind for metodefrihed.

Pia Adelsteen mente faktisk, at nærhedsprincippet var overholdt, fordi plasticposerne flyder rundt ude i havene, og det kunne man kun gøre noget ved i fællesskab. Dansk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget, også fordi ministeren havde lagt afgørende vægt på nogle ting, der er principielle for hende.

Per Clausen var bekymret for at få Socialistisk Folkepartis europaparlamentariker på nakken, men på trods af det og de miljømæssige bekymringer og på grund af metodefriheden gik Enhedslisten gik ind for forhandlingsoplægget.

Klima-, energi- og bygningsministeren kvitterede for Dansk Folkepartis og Enhedslistens opbakning til regeringens linje. Hun var glad for den brede enighed om at sikre nærhedsprincippet og om, at opgaven løses i fællesskab. Det var også til Danmarks fordel.

Formanden konkluderede, at der var opbakning til regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

5. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 10.48